

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Constantin Alerguș,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 31 mai 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2017, în privința inculpatului

***Brighidin Alexei XXXX**, născut la
XX XXXXX XXXX, originar și locuitor al mun. XXXX,
str. XXXXX XXX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 14.04.2017 – 31.05.2017,
instanța de apel: 23.06.2017 – 06.09.2017,
instanța de recurs: 08.11.2017 – 26.12.2017.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 31 mai 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Brighidin Alexei a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

2. Instanța de fond a constatat că la 05 februarie 2017, orele 18:45, inculpatul Brighidin Alexei, fiind în stare de ebrietate avansată, stabilită în baza procesului-verbal nr. 8485 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, stabilindu-se concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.35 mg/l, cu permis de conducere valabil categoriei mijlocului de transport pe care-l conducea, se deplasa cu automobilul de

„Skoda Superb”, n/î XX XXXX, pe str. Sarmizegetusa, mun. Chişinău. Ajungând în apropierea blocului de locuit nr. 35/1, încălcând regulile de securitate a circulaţiei, la trecerea semnalizată pentru pietoni a tamponat pietonul Buciuşcanu Liuba, a.n. XXXX, care traversa regulamentar carosabilul, şi care în rezultatul accidentării a decedat. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 25D/296 din 23.03.2017, decesul lui Buciuşcanu Liuba, a.n. XXXX, a survenit în rezultatul şocului hemoragic şi traumatic, cauzat traumatismului asociat a capului, membrului inferior, la examinarea medico-legală a cadavrului fiind depistat: traumă cranio-cerebrală deschisă, hemoragii în ţesuturile moi pericraniene, fracturi liniare a oaselor bolţii şi bazei craniului, hemoragii subarahnoidiene, sânge fluid în ventriculii cerebrali, edem cerebral pronunţat şi hemoragii în trunchiul cerebral, fractură cominutivă a membrului inferior stâng, plăgi, echimoze şi excoriaţii pe cap, membre superioare şi inferioare.

Ca urmare, Brighidin A. a încălcat prevederile art. 22 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranţa traficului rutier care prevede că „Participanţii la traficul rutier sunt obligaţi să manifeste un comportament care să asigure fluenţa şi siguranţa traficului, să nu pericliteze siguranţa unor alţi participanţi la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietăţii publice sau private”. De asemenea, Brighidin A., intenţionat, a ignorat prevederile Regulamentului de Circulaţie Rutieră aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, şi anume pct. 11 lit. f): „Conducătorul de vehicul, este obligat: la trecerile pentru pietoni cu circulaţia nedirijată să cedeze trecerea pietonilor aflaţi în traversarea drumului pe partea carosabilului în direcţia de mers a vehiculului; pct. 14 lit.a) al RCR conform căruia „Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”; pct. 45.1), 2) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii; d) situaţia rutieră.

Instanţa a reţinut că inculpatul a recunoscut integral vina şi faptele descrise în rechizitoriu, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi i-a încadrat acţiunile în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, adică încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă decesul unei persoane, săvârşită în stare de ebrietate.

Totodată, instanţa a statuat că nu poate fi reţinută în calitate de circumstanţă atenuantă - recunoaşterea vinovăţiei, întrucât la pct.35 din Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie „Cu privire la aplicarea prevederilor art.364/1 CPP de către instanţele judecătoreşti” nr. 13 din 16 decembrie 2013, se tâlmăceşte că „recunoaşterea vinovăţiei care atrage incidenţa procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanţă atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f)

CP, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică”.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, anterior nu a fost condamnat, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, luând în considerare comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii imputate, ținând cont de scopul pedepsei penale în coraport cu personalitatea inculpatului, care a manifestat față de succesorul părții vătămate, Leu Mariana, căință sinceră pentru fapta prejudiciabilă comisă, prezentând probe ce confirmă repararea prejudiciului material și moral, după cum urmează: ordinul de încasare a numerarului nr.03 pe suma de 18.000 lei, beneficiar fiind Leu Mariana, ordinul de încasare a numerarului nr.01 pe suma de 10.000 lei, beneficiar fiind Leu Mariana, recipisa întocmită la 22.05.2017 de către Leu Mariana că a primit despăgubiri materiale de 10.648 și morale de 54.352 lei, suma totală constituind 65.000 lei, că succesorul părții vătămate, Leu Mariana, confirmând restituirea prejudiciului material și moral, a solicitat instanței ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, instanța concluzionând că educarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolare de societate.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul principal, Olesea Rusu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu executare.

Apelantul a invocat că accidentul rutier a avut loc nemijlocit pe trecerea pentru pietoni (parte a carosabilului care ar trebui să fie considerată cea mai sigură).

Or, actualmente a căpătat o amploare deosebită tamponarea pietonilor pe trecerile de pietoni, marcate de semnele rutiere, iar neglijarea acestora de către conducătorii auto condiționează în continuare comiterea accidentelor de circulație anume în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere.

Totodată, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare al alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 8485 din 05.02.2017, la inculpat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat era de 0,35 mg/l, ceea ce constituie stare de ebrietate cu grad avansat, fapt ce denotă atitudinea iresponsabilă a lui în conducerea mijlocului de transport, precum și un factor decisiv a acțiunilor acestuia, cât și a urmărilor survenite.

Scopurile propuse la art. 61 alin. (2) Cod penal, în cazul săvârșirii unei infracțiuni din imprudență care se atribuie la categoria celor grave, prin intermediul unui mijloc de pericol sporit și care s-a soldat cu decesul unei persoane, de către o persoană care se afla în stare de ebrietate avansată, tamponând persoana la trecerea semnalizată pentru pietoni, pot fi atinse doar prin aplicarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 5 ani, mai ales că fenomenul infracțiunilor legate de încălcarea regulilor de securitatea circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport soldate cu cauzarea din imprudență a decesului unei persoane și conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică la etapa actuală au luat amploare, astfel că aplicarea art. 90 Cod penal va genera dispreț față de pedeapsă, nefiind eficientă pentru corectarea infractorului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, va restabili echitatea socială și va preveni comiterea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane.

Inculpatul nu a conștientizat pericolul pe care îl prezintă nerespectarea regulilor de circulație rutiere impuse fiecărui conducător auto-participant la trafic și consecințele ce au survenit.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, fiindu-i aplicată inculpatului o pedeapsă neechitabilă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2017, apelul procurorului a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, personalitatea infractorului, de circumstanțele atenuante și că circumstanțe agravante la caz nu au fost stabilite.

Inculpatul este recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii care face parte din categoria celor grave, iar sancțiunile pentru infracțiunea în cauză prevede pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 4 la 8 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont că inculpatul a recunoscut vina, anterior nu a fost judecat, iar judecarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărirea penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de fond corect nu a reținut în calitate de circumstanță atenuantă în conformitate cu art. 76 Cod penal - recunoașterea vinovăției, întrucât, la pct. 35 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364/1 CPP de către instanțele judecătorești” nr. 13 din 16 decembrie 2013, se prevede că „recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică”.

Astfel, instanța de fond corect a aplicat față de inculpat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar conform art. 90 Cod penal fiindu-i suspendată condiționat pedeapsa cu închisoare pe un termen de probă de 3 ani.

Inculpatul a reparat benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune, este angajat în câmpul muncii, a fost menționat cu Diplomă de Onoare pentru devotamentul cauzei demonstrat pe parcursul activității în cadrul Organelor Afacerilor Interne, aportul la formarea și dezvoltarea mișcării veteranilor, educației tinerii generații, se caracterizează pozitiv.

Conform opiniei Ambasadorului Republicii Moldova în Republica Polonă, d-l Iurie Bodrug, inculpatul este unul din cei mai activi membri ai comunității moldovenilor, stabiliți cu traiul în Republica Polonă, fiind angajat în afara activității de bază, în activități de promovare a imaginii pozitive a Republicii Moldova, informării polonezilor despre posibilitățile de afaceri din țara noastră, valorile turistice, culturale, gastronomice ale statului nostru. Inculpatul a acceptat de a acorda consultări de ordin economic Ambasadei Republicii Moldova la Varșovia, în cazul organizării unor activități de promovare, a participat nemijlocit la organizarea și prezentarea vinurilor moldovenești de calitate cu prilejul

inaugurării Consulatelor Onorifice ale Republicii Moldova în orașele Katowice și Lublin, la prezentările oficiale ale vinurilor din țara noastră într-o serie întregă de localități, cum ar fi Opole, Walbrzych, Katowice, la organizarea recepției oficiale și expoziției cu prilejul Zilei Naționale a Moldovei în or. Lodz din Polonia.

Potrivit opiniei Ambasadorului, inculpatul este unul dintre sponsorii și principalii susținători ai participării Ambasadei RM la Varșovia la Târgurile de Caritate, organizate anual cu prilejul sărbătorilor de Crăciun, fiind și unul dintre inițiatorii și organizatorii reuniunilor tradiționale ale comunității de moldoveni din Polonia, inclusiv, sub aspect financiar și material, este o persoană modestă și sinceră, preocupată de crearea unei imagini cât mai bune a Republicii Moldova în Polonia, nu a solicitat niciodată vre-o recompensă pentru activitatea sa.

Instanța a mai stabilit că inculpatul este menționat de către Protoiereul Episcopiei de Bălți, Sergiu Burlacu, drept unul din pilonii procesului de construcție a bisericii „Sf. Cuvios Serghei de Radonej”, contribuind la colectarea mijloacelor necesare edificării lăcașului respectiv, totodată fiind și președintele comitetului de organizare a festivității legate de Hramul Bisericii care va avea loc pe data de 08.10.2017 cu participarea artiștilor de vază din țară, precum și invitații de peste hotare. Se menționează că inculpatul este un creștin bun, ca persoană va fi și în continuare de mare folos societății și Bisericii.

Prin urmare, prima instanță în mod argumentat a dispus ca pedeapsa principală sub formă de închisoare aplicată inculpatului, să fie suspendată condiționat, or careva motive și temeuri de a nu aplica prevederile art. 90 Cod penal, nu au fost stabilite.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, cu excluderea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal.

Recurentul a invocat că instanțele urmau să i-a în considerație că inculpatul a comis o infracțiune din imprudență însă în stare de ebrietate alcoolică și care s-a soldat cu decesul victimei, care traversa strada regulamentar la trecerea semnalizată pentru pietoni.

Chestiunea de individualizare a pedepsei urmează a fi un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

La motivarea soluției de aplicare în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a reținut în calitate de circumstanță atenuantă că inculpatul și-a recunoscut vina în cele comise, a recuperat prejudiciul material cauzat prin infracțiune, se caracterizează pozitiv și nu are antecedente penale.

Soluția instanței de apel nu este conformă jurisprudenței naționale, potrivit căreia recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică (pct. 35, Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16.12.2013, „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364/1 CPP de către instanțele judecătorești”).

În cazul în care inculpatul, fiind în stare de ebrietate a comis o infracțiune gravă, cu consecințe ireparabile - decesul unei persoane, infracțiune pentru care

legea prevede închisoare de la 4 la 8 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani, suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatului, în baza art. 90 Cod penal, reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 7, 61 alin. (2), 75 alin. (1) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului doar dacă va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, în virtutea circumstanțelor cauzei și persoanei celui vinovat, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei. Conform art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să motiveze în partea descriptivă a sentinței aplicarea unei condamnări cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Totodată, potrivit jurisprudenței naționale, instanțele urmează să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave (*pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

Aceste prescripții legale nu au fost respectate de instanța de fond, deoarece, potrivit părții descriptive a sentinței (*pct. 2. din decizie*):

a) nu a motivat în niciun fel oportunitatea aplicării față de inculpat a suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, inclusiv în raport cu

prescripțiile art. 90 alin. (1) Cod penal, adică nu a constatat și stabilit circumstanțele cauzei și persoanei celui vinovat, care ar justifica concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită;

b) la fel, nu a ținut cont că în cazul în care inculpatul a comis o infracțiune gravă, fiind în stare de ebrietate avansată și tamponând victima la trecerea semnalizată pentru pietoni, adică care traversa regulamentar carosabilul, soldată cu consecințe ireparabile - decesul unei persoane, pentru care legea prevede închisoare de la 4 la 8 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante indicate de instanțe, cât și judecării cauzei în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală (*pct. 2., 4. din decizie*), suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatului, reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Rezultă, că instanța de fond a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția în latura pedepsei penale, și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt - în ce împrejurări a comis fapta inculpatul, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată parțial, cu rejudecarea cauzei. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului deciziei contestate, menținând o sentință neîntemeiată în latura pedepsei aplicate inculpatului, nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, le-a repetat întocmai și nu a desființat sentința în partea suspendării necondiționate a pedepsei închisorii aplicate inculpatului, cu rejudecarea cauzei în aspectul vizat (*pct. 3. și 4. din decizie*).

Prin urmare, instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza în latura pedepsei penale în conformitate cu rigorile legale, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția în partea vizată, și i-au aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale enunțate, suspendându-i necondiționat, nemotivat și inechitabil pedeapsa închisorii.

Potrivit art. 435 alin. (2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța admite recursul, casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

Astfel, erorile de drept nominalizate, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și comise de instanțele de fond și de apel, impun soluția casării parțiale a hotărârilor contestate, cu excluderea dispoziției privind aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal (*pct. 1., 2., 4. din decizie*).

Este de menționat că, în asemenea caz, principiul neagrării situației condamnatului în recurs nu va fi afectat, deoarece o asemenea agravare se subînțelege în situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau la un alt aliniat nou, altă literă, de înlocuire a măsurii educative în pedeapsa prevăzută de sancțiunea legii, a amenzii cu închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicare a unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat inculpatul, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată, situații de reținere a unei învinuirii care mod esențial diferă de cea de la început, ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare – împrejurări inexistente în speță.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai, casează parțial sentința Judecătoriei Chișinău din 31 mai 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2017, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, prin care se exclude dispoziția privind aplicarea față de inculpatul Brighidin Alexei XXXXX a prevederilor art. 90 Cod penal.

Brighidin Alexei XXXXX se consideră condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, de la reținere.

În rest, hotărârile contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 ianuarie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Constantin Alerguș

Ion Guzun